

Sygn. akt VIII U 889/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2015 roku w Lublinie

sprawy M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz z tytułu choroby zawodowej

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 10 kwietnia 2014 roku znak (...) / (...)

I zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od 1 lutego 2014 roku do 31 maja 2017 roku;

II w pozostałej części oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 889/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 10 kwietnia 2014 roku odmówił M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową oraz prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia. W uzasadnieniu podniósł, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 7 kwietnia 2014 roku orzekła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 247 a.r.).

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł M. P.. W uzasadnieniu podniosła, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, gdyż stan jego zdrowia nie pozwala na wykonywanie pracy (k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 3-3v a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca M. P., urodzony (...), od 1972 roku pracował jako pomocnik maszynisty w (...). Decyzją Obwodowego Inspektora Sanitarnego (...) w M. z dnia 15 lipca 1992 roku stwierdzono u niego chorobę zawodową(...) (decyzja k. 5 część C a.o.).

Od dnia 1 października 1992 roku do dnia 31 października 2012 roku M. P. pobierał rentę inwalidzką III grupy, a następnie z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (decyzja z dnia 11 listopada 1992 roku w aktach osobowych, decyzje przyznające rentę na dalsze okresy w aktach rentowych).

W okresie od dnia 1 listopada 2012 roku do dnia 31 marca 2013 roku pobierał rentę z ogólnego stanu zdrowia (bezsporne).

Decyzją z dnia 18 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową oraz z ogólnego stanu zdrowia (decyzja w aktach ZUS).

W dniu 14 lutego 2014 roku M. P. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową oraz z ogólnego stanu zdrowia (k. 232-234 a.r.).

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową oraz prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia. W uzasadnieniu podniósł, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 7 kwietnia 2014 roku orzekła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 247 a.r.).

W celu zbadania zasadności zaskarżonej decyzji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza sądowego pulmonologa (k. 5 a.s.).

Biegły pulmonolog A. R. w swojej opinii z dnia 24 czerwca 2014 roku rozpoznał u skarżącego (...) i uznał go za częściowo niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową od 31 października 2012 roku do 1 listopada 2017 roku.

Biegły stwierdził, że wnioskodawca pracował przez 15 lat jako pomocnik maszynisty w warunkach szkodliwych w narażeniu na pył węglowy, azbest, tlenki azotu, smary. Stwierdzone schorzenia układu oddechowego mają trwałe, postępujący charakter. Stwierdzony w badaniu fizykalnym, w badaniach spirometrycznych i w badaniach gazometrycznych (...) wynikający z jego stopnia uszkodzenia powodował i powoduje obecnie u wnioskodawcy w wieku 60 lat z wykształceniem kwalifikującym go do wykonywania pracy fizycznej nadal częściową niezdolność do pracy z powodu choroby zawodowej. Wnioskodawca wymaga stałego leczenia, nadal codziennego przyjmowania leków(...)i takie leki przyjmuje. Z dokumentacji medycznej zawartej w aktach sprawy z leczenia jak również z badania i oceny stanu zdrowia wnioskodawcy dokonywanego w trakcie wieloletniej renty przez orzeczników ZUS wynika stałe upośledzenie sprawności organizmu wnioskodawcy wynikające z choroby zawodowej i dające podstawę do uznania go za częściowo niezdolnego do pracy z powodu choroby zawodowej od 31 października 2012 roku do 1 listopada 2017 roku (opinia k. 11-11v a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 23 września 2014 roku organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłego pulmonologa z dnia 24 czerwca 2014 roku i wniósł o wywołanie nowej opinii pulmonologicznej w sprawie (k. 20-21 a.s.).

Postanowieniem z dnia 26 września 2014 roku Sąd dopuścił dowód z opinii innych biegłego pulmonologa (k. 22 a.s.).

Biegła pulmonolog J. M. w opinii z dnia 19 listopada 2014 roku stwierdziła u wnioskodawcy (...)– chorobę zawodową oraz uznała wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy od 31 października 2012 roku do 31 października 2016 roku.

W uzasadnieniu podniosła, iż stwierdzona u badanego (...), powoduje trwałe zmiany w badaniu spirometrycznym, jest częściowo kontrolowana. Schorzenie to wymaga systematycznego leczenia. Biorąc pod uwagę wykształcenie opiniowanego, zaawansowanie schorzenia, w tym trwałe(...) stwierdzonej w kilku badaniach spirometrycznych biegła stwierdziła u wnioskodawcy częściową niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową od 31 października 2012 roku do 31 października 2016 roku (opinia k. 28 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 10 marca 2015 roku organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłego pulmonologa z dnia 19 listopada 2014 roku i wniósł o powołanie biegłego z zakresu medycyny pracy (k. 34-35 a.s.).

Wnioskodawca wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych ortopedy, kardiologa i neurologa na okoliczność niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia (k. 38v a.s.).

Postanowieniem z dnia 12 marca 2015 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy, kardiologa, neurologa i specjalisty medycyny pracy (k. 38v a.s.).

Biegły ortopeda Z. T. w opinii z dnia 29 kwietnia 2015 roku stwierdził u wnioskodawcy (...) Nie uznał wnioskodawcy za długotrwale niezdolnego do pracy w rozumieniu rentowym.

W uzasadnieniu biegły stwierdził, iż wydolność narządów ruchu nie uzasadnia uznania wnioskodawcy za długotrwale niezdolnego do pracy w rozumieniu rentowym. Miernie ograniczona jest ruchomość kręgosłupa. Obustronnie ujemne objawy korzeniowe. Szeroki i niemal symetryczny jest zakres ruchów w stawach, obu kończyn górnych i dolnych. Dobra jest sprawność manualna obu rąk. Szeroki jest zakres ruchów obu stawów biodrowych, kolanowych i skokowo – goleniowych. Nie powoduje to upośledzenia wydolności ruchu. Wnioskodawca porusza się sprawnie, nie używa żadnego zaopatrzenia ortopedycznego. Okresowo zaostrzające się dolegliwości ze strony narządów ruchu mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy (opinia k. 45-45v a.s.).

Biegli neurolog T. H., kardiolog J. P. i specjalista medycyny pracy K. S. – Z. w opinii z dnia 26 maja 2015 roku stwierdzili u wnioskodawcy przewlekłe zaporowe (...) i uznali go za częściowo niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową od 1 listopada 2012 roku do 31 maja 2017 roku.

W uzasadnieniu podnieśli, iż obecne w aktach sprawy liczne badania spirometryczne ujawniają (...). Badania spirometryczne zostały zobiektywizowane poprzez wykonanie (...) Badanie gazometryczne wykonane w trakcie hospitalizacji w lutym 2014 roku stwierdza (...)

W ocenie biegłej z zakresu medycyny pracy stan czynnościowy (...) uzasadnia uznanie częściowej niezdolności do pracy w rozumieniu rentowym. Obecność zmian w badaniach gazometrycznych – badaniach absolutnie obiektywnych, świadczy o istnieniu (...) Nieprawidłowości te upośledzają zdolność opiniowanego do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji opiniowanego.

W opinii biegłego kardiologa (...), kontrolowane lekiem hipotensyjnym, bez udokumentowanych powikłań narządowych nie skutkuje niezdolnością do pracy w rozumieniu rentowym.

W opinii biegłego neurologa stan czynnościowy (...) bez objawów ubytkowych również nie stanowi przesłanki do uznania niezdolności do pracy (opinia z dnia 26 maja 2015 roku k. 54-55 a.s.).

Strony nie zgłosiły zastrzeżeń do opinii z dnia 29 kwietnia 2015 roku oraz z dnia 26 maja 2015 roku.

Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy powyższych opinii uznał, iż stan zdrowia wnioskodawcy został już oceniony w sposób kompleksowy, a Sąd uzyskał wiadomości specjalne, niezbędne do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia.

Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne i w pełni podzielił wszystkie opinie biegłych, uznając je za miarodajne i wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy. Zostały one opracowane przez lekarzy posiadających wysokie kwalifikacje zawodowe i doświadczenie z zakresu schorzeń występujących u wnioskodawcy. Biegli specjaliści wszechstronnie ocenili stan zdrowia ubezpieczonego i wydali opinie po dodatkowym badaniu i po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w aktach sprawy. Opinie zostały należycie i wnikliwie uzasadnione, a wnioski w nich zawarte są logiczne i przekonujące. Opinie uwzględnione przez Sąd nie zawierają sprzeczności i mają charakter całościowy, gdyż zawierają analizę schorzeń występujących u odwołującego się oraz określenie ich wpływu na jego zdolność do pracy. Opinie te wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Biegli zgodnie

wskazali, iż schorzenie występujące u wnioskodawcy, uznane za chorobę zawodową, w dalszym ciągu uniemożliwia mu wykonywanie pracy zawodowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Natomiast co do pozostałych schorzeń występujących u wnioskodawcy biegli z zakresu neurologii, kardiologii i ortopedii uznali, iż nie powodują one u wnioskodawcy niezdolności do pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił również w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i aktach organu rentowego. Nie budziły one wątpliwości Sądu ani nie zostały zakwestionowane przez strony, toteż obdarzono jej walorem wiarygodności.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że stan zdrowia wnioskodawcy daje podstawy do stwierdzenia występowania u niego częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 października 2012 roku do dnia 31 maja 2017 roku, która pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Na podstawie przepisu art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2015.1242 j.t.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 oraz art. 58 cytowanej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (...), do ustalenia wysokości tych świadczeń, ich wypłaty oraz w innych sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Stosownie do art. 17 ust. 2 świadczenia, o których mowa w ust. 1 przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

W myśl art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 j.t.) niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Art. 13 cytowanej ustawy stanowi, że przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Wnioskodawca M. P., zgodnie z opiniami dwóch biegłych sądowych pulmonologów i specjalisty medycyny pracy, jest osobą częściowo niezdolną do pracy z tytułu schorzenia stwierdzonego przez Państwowego Inspektora Sanitarnego jako choroba zawodowa. Utracił on w znacznym stopniu zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w myśl art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Natomiast w opinii biegłych neurologa, kardiologa i ortepedy wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłych z dnia 29 kwietnia 2015 roku i z dnia 26 maja 2015 roku, ani też nie zgłaszała żadnych wniosków dowodowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 lutego 2014 roku, tj. od miesiąca złożenia wniosku, zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, do dnia 31 maja 2017 roku, zgodnie z opinią biegłych z dnia 26 maja 2015 roku, co znalazło wyraz w punkcie I wyroku.

Odnosnie żądania ustalenia prawa do renty z ogólnego stanu zdrowia odwołanie podlegało oddaleniu, co znalazło wyraz w punkcie II wyroku.

Z tych względów i na mocy powołanych powyżej przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i § 2 k.p.c. Sąd orzekł, jak w wyroku.